

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 15

Interpel·lació

al Govern sobre la dessalinització en la nova política de l'aigua (tram. 300-00216/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la dessalinització en la nova política de l'aigua, d'acord amb el canvi de l'ordre del dia que hem fet abans. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Daniel Pi.

(Pausa.)

El vicepresident primer

Sisplau, senyores i senyors diputats, anem a prosseguir amb la interpel·lació anunciada. Prego silenci i que se surti amb celeritat de l'hemicicle. Senyora Pi, té la paraula.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, el proper juliol, o sigui, el mes que ve, està prevista la posta[#] en servei de la dessalinitzadora del Prat. Seran dos-cents mil metres cúbics d'aigua cada dia, que són l'equivalent, aproximadament, a uns seixanta hectòmetres cúbics anuals, i això és una fita històrica. I això és una fita històrica perquè per primera vegada en molts anys hi haurà una nova aportació d'aigua a la regió metropolitana de Barcelona.

Ens hauríem de remuntar a la posta[#] en marxa del pantà de la Baells, parcialment de la llosa del Cavall, o a les accions de reutilització, de recuperació d'aqüífers que es van portar a terme, ja, diguem, per aquest Govern, per trobar antecedents de noves aportacions d'aigua a l'àrea metropolitana.

I, de fet, aquesta posta[#] en marxa d'aquesta dessalinitzadora té, a la vegada una part d'ironia, si vostè em permet, i una capacitat de posar les coses al seu lloc. Perquè els abastaments d'aigua tenen un període de maduració llarg: quatre anys. I

és per això que jo, en aquest cas, que no acostumo a fer-ho, sí que parlaré dels vint-i-tres anys. Qui en vint-i-tres anys no va aportar una gota d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona, que sí, que van fer la dessalinitzadora de la Tordera, però no es va arribar a fer la canonada; que sí, que van especular fins a la sacietat en portar aigua de no se sap a on. Però miri, m'he molestat en veure què es va fer: tardor del 94, proposta del projecte del transvasament del Roine entre Agbar i el director de Bas-Rhône - Languedoc finals del 94, contactes entre la Junta d'Aigües Agbar i Bas-Rhône - Languedoc. Febrer del 95: el Bas-Rhône - Languedoc i la Junta d'Aigües es posen d'acord per a un estudi previ. Octubre del 95: edició[#] de l'octubre previ... Setembre del 96, constitució d'un grup europeu d'interès econòmic i desenvolupament d'estudis. Octubre del 97: el Consell d'Estat considera el projecte com d'utilitat pública i es crea un comitè científic. Desembre del 97: creació d'una societat... Res més.

A partir d'aquí, tirar endavant un projecte que portés aigua no es va fer, no es va fer en cap moment. Doncs, curiosament, els que no ho van fer han sigut els que el darrer any han repetit fins a la sacietat allò de: «I vostès no han fet res per la sequera!». Doncs miri, vostè, honorable conseller, i el seu equip, i el seu predecessor, el conseller Milà, que va ser qui va posar marxa aquesta inversió tindrà l'orgull de poder dir que en cinc anys s'han posat seixanta hectòmetres cúbics d'aigua damunt de la taula... –no hi cabrien, però en tot cas...–, en el nostre país per tal de cobrir una necessitat que aquest territori tenia.

I això és una aportació significativa. I això és una aportació que s'adjunta a anteriors, a altres actuacions i d'altres que estan en curs, i que constitueix la millor opció que permet abastir l'àrea metropolitana i per extensió tot el nostre país. He dit «aportació significativa». Després de la sequera de l'any passat, ha quedat a la nostra societat un dubte. I ara, tot això que es fa serà suficient? I aquest dubte surt. Doncs a mi m'agrada anar traient les dades que [#] disposa.

Mirin[#], el total subministrat per aigües Ter-Llobregat i la Societat General d'Aigües de Barcelona està al voltant dels 350 hectòmetres cúbics anuals. A l'any 2003 –no[#] l'hem triat a l'atzar–, era 396; el 2008, 328. Aquí ja hi ha hagut cinquanta hectòmetres

cúbics d'estalvi. Gairebé l'equivalent a una dessaladora. Per tant, allò de l'estalvi i l'eficiència no és una consigna. Avui en dia ja és una realitat.

Una segona dessaladora, si em permet, és la que es posa en marxa aquest estiu: 60 i 60: 120. Sobre 300, ens n'anem al 40 per cent d'aigua nova, d'aigua que abans no se'n disposava. Recuperació de pous, reutilització i les prestacions de la nova potabilitzadora de Breda: en un any sec: 43 hectòmetres cúbics; 65 en un any humit. Gairebé que ens n'anem a la meitat. I més projectes que hi han en aquest moment en marxa, tant de la Tordera en la connexió cap a l'àrea metropolitana, i l'[#] del Foix, amb les dues connexions, perquè el món no s'acaba a la regió metropolitana. Sequeres, segur que n'hi hauran, però la nostra sensació és, i voldríem que vostès – que vostè– així ens ho confirmés, que qui hagi de gestionar les properes sequeres, afortunadament es trobarà, pel que fa a l'abastament de boca, amb unes condicions infinitament millors que les que va haver de fer front vostè.

I, hem dit també que la dessalació constitueix, a criteri del nostre grup, la millor solució, amb un cost energètic de 3 quilowatts/hora/metre cúbic, moltes..., molt similar al que es donaria en el cas de portar l'aigua de l'Ebre, 1,7 fins a Cunit, 2,6 estava previst que fos el consum energètic en el cas que s'hagués prolongat cap a Barcelona, amb una evolució absolutament favorable –en aquests moments ja es parla, a nivell comercial, d'arribar a 2,3, 2.5... Estic parlant de cites tècniques que estan a disposició si algú les vol... Però és que en aquests moments Siemens està desenvolupant una tecnologia encara en fase experimental que ens portaria a 1,5. Per cert, que curiós que només es parli de consum energètic quan es parla de dessalació; que curiós que ningú no se'n recordi que els 2,4 hectòmetres cúbics embotellats del nostre país tenen el mateix cost energètic que dues dessaladores en marxa; que curiós que no es parli de costos energètics quan s'està parlant del quart cinturó.

Altres països han optat per la mateixa solució. Tinc jo aquí dues cites, una és d'un consultor del Govern israelià. Diu: emprant, tecnologies adequades, és possible minimitzar qualsevol efecte advers dels projectes de dessalació. Aquesta, en la deguda atenció per part dels planificadors de qui pren la decisió i de la població

durant la planificació i construcció, és perfectament possible la construcció de plantes de dessalació des del punt de vista mediambiental, fent-li[<#>] adequades –Israel.

En tinc una altra: l'informe del Govern de l'Estat –es diu així, eh?–, de Califòrnia. A partir de l'evolució de les fonts de provisionament d'aigua i de la població, la dessalinització serà òbviament una part important de la futura política d'aigua de Califòrnia. La qüestió no és si això és així. Si no com, on, quan, per qui i sota quines condicions els projectes de dessalinització han de ser dissenyats construïts i operats.

A Califòrnia s'està incrementant l'interès per la dessalació. L'interès és degut al desenvolupament tecnològic recent, que redueixen el cost i l'energia necessària. Addicionalment, algunes agències d'aigua i subministradors estan interessats en reduir la seva dependència de fonts d'aigua importada, i veuen en la dessalinització una font local i fiable d'aigua.

Califòrnia, Israel..., no són precisament països a on el nivell tecnològic sigui reduït. Per cert, vostè coneix perfectament la decisió d'una multinacional, Dow Chemical, de situar a Tarragona la planta de desenvolupament de tecnologia de membranes i producció per a tot el món. Considera vostè que això, en un país que no apostés per la dessalinització seria una qüestió..., seria també una inversió que en aquests moments estaria endavant?

La dessalinització, d'altra banda, no és una estratègia aïllada. Forma part de tot un conjunt de mesures que voldríem que vostè ens digués en quina mesura contribueixen a l'abastament, que en aquests moments constitueixen estalvi i eficiència, la dessalinització, la que tindrem en marxa aquest estiu i la que estarà en marxa a molt curt termini, i la reutilització: dels[<#>] 160 hectòmetres cúbics actuals ens n'anirem als 280 a curt termini.

És un resultat notable –notabilíssim. I, a més a més, dona resposta a altres territoris més enllà de la regió metropolitana de Barcelona. La dessalinitzadora del Foix també està prevista que doni aigua per superar les necessitats punta d'estiu a l'àrea del Camp de Tarragona. Per cert, a l'any 2004 s'estava al límit de concessió. Va trobar vostè, damunt de la taula, alguna obra pressupostada per donar resposta a aquesta necessitat, que finalment, ara, amb la dessalinitzadora del Foix s'hi podrà donar

satisfacció? I el que és més important de tot això, permet reduir la pressió sobre uns rius que han de complir la seva funció biològica.

Vostès han elaborat un pla de cabal de manteniment. Això és important. Són els objectius que hem de complir perquè els rius serveixin de rius. Uns objectius ambiciosos. I vostès també han posat, i ens agradaria que això ens ho ampliés, els elements per a fer-ho possible. Equilibrant el balanç hídric de l'àrea de les conques internes de Catalunya, esvaint, per tant, qualsevol veleïtat de portar l'aigua allò..., d'on sigui, al preu que sigui i de la manera que sigui, d'altres llocs, defensant l'Ebre en el seu cabal ecològic. Avui d'això en tornarem a parlar des d'aquesta tribuna, i també impulsant el retorn, el riu..., faci la funció biològica que té previst.

Considerem que la dessalació canvia substancialment, positivament, la situació d'abastament a Catalunya. Ens agradaria saber, honorable conseller, si comparteix la precisió del nostre grup.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. L'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Baltasar, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

President, senyores i senyors diputats: òbviament, la política de l'aigua de la Generalitat de Catalunya té com un dels seus principals objectius, amb el suport de la legislació comunitària el de la gestió integral de l'aigua entesa com un patrimoni comú a protegir, mitjançant la protecció del medi, administrant i utilitzant l'aigua com un recurs fràgil, estratègic i únic, que cal garantir i emprar de manera racional, emfatitzant el criteri de contenció en la gestió de la demanda.

Des del 2004, la política i l'activitat del Govern de la Generalitat, des de l'Agència Catalana de l'Aigua i del Departament, ha definit i aprovat un gran nombre de plans i programes que conformen un model de gestió que té com a objectiu arribar a la sostenibilitat global del cicle de l'aigua en les seves quatre vessants: ambiental, de

garantia d'abastament, econòmica i social, que han de constituir el Pla de gestió de l'aigua de Catalunya, que estarà enllestit la propera primavera, primavera del 2010.

La planificació hidrològica, per tant, se suporta en la directiva marc de l'aigua, que situa l'àmbit de la política d'aigües en un context on és absolutament necessari fer compatible el seu ús i explotació amb la conservació dels ecosistemes aquàtics, com molt bé vostè recordava.

Aquesta directiva és un element clau per al present i futur de l'aigua a Catalunya, atès que els principis que la inspiren són la clau de volta per a la resolució dels problemes existents. La subsidiarietat és la clau de la nostra planificació, ja que els nous recursos es generen en el nostre àmbit de gestió. I és evident que l'aposta per construir plantes dessalinitzadores garanteix el màxim respecte a aquest principi de subsidiarietat.

Per això, el reptes de la gestió contemporània de l'aigua en un marc de responsabilitat compartida ens porten a definir i implementar les mesures necessàries per poder continuar compartint els recursos i aportant-ne de nous, sense afectar els ecosistemes, treballant en tres àmbits bàsics: l'abastament, el sanejament i el medi; àmbits complementaris que fan impossible dissociar les diferents actuacions de gestió.

El darrer episodi de sequera que hem viscut a Catalunya ha posat en evidència

Fitxer 16

...una vegada més la vulnerabilitat de les nostres conques internes, derivada d'una manca de planificació històrica i d'infraestructures corresponents i que s'ha de resoldre amb polítiques de gestió eficients i amb instal·lacions suficients i segures per garantir la disponibilitat del recurs arreu del país, satisfer la demanda i la preservació del medi.

Per cobrir el dèficit i les demandes presents i futures arreu de Catalunya, cal fer realitat el programa de mesures, que el proper mes de juliol serà remès en una primera audiència a les diferents administracions implicades a la gestió de l'aigua a Catalunya. Aquest programa defineix el conjunt d'actuacions, tant de gestió com d'inversió, aquestes necessàries per garantir una adequada disponibilitat d'aigua i per recuperar el bon estat del medi aquàtic, complint així els requeriments fixats per Europa.

El programa de mesures s'acompanya, a més, d'un seguit de programes i plans de gestió específics que tracten diverses problemàtiques que per la seva complexitat necessiten un desenvolupament detallat. És el cas, per exemple, del programa de sanejament d'aigües residuals, és el cas del programa de reutilització o del Pla de gestió de sequeres.

Queden així definides, per tant, les actuacions en infraestructures hidràuliques que garanteixen l'abastament, el desenvolupament econòmic i social, la qualitat de l'aigua i la preservació dels sistemes i ecosistemes hídrics i de la vegetació de ribera, i s'actua així en els tres àmbits complementaris que conformen el nostre patrimoni hídric comú.

La planificació hidrològica es completarà finalment amb l'aprovació el proper any del Pla de gestió de l'aigua de Catalunya. Aquest instrument integrarà en un únic document el programa de mesures, els programes de gestió específics, el programa de seguiment o control i el programa econòmic financer, així com un recull dels diferents preceptes de caràcter normatiu que calgui adoptar en matèria de planificació hidrològica.

En funció d'aquestes premisses, el nou model de gestió de l'aigua a Catalunya ha fet una aposta important –vostè ho recordava– per la dessalinització com a font de nou recurs complementari de la màxima garantia i qualitat. Aquesta aposta es troba dins un conjunt més ampli d'actuacions, on també són presents propostes cabdals, com són la gestió de la demanda, la recuperació d'aqüífers i la reutilització d'aigües regenerades.

Aquest nou model es fonamenta, pel que respecte a la dessalinització, en instal·lacions flexibles i modulars, el règim d'explotació de les quals ha de variar en funció de l'evolució de la demanda i de la situació hidrològica i tenint en compte allò que estableixi la planificació a través del Pla de gestió de l'aigua de Catalunya. Això contribuirà a fer possible l'increment de l'actual garantia davant de qualsevol situació climàtica viscuda fins ara, comptant a més amb els creixements demogràfics previstos en els pròxims quinze o vint anys.

El Pla de gestió de l'aigua de Catalunya defineix amb claredat les mesures a adoptar perquè Catalunya disposi a mitjà termini de noves infraestructures hidràuliques, algunes de les quals ja han entrat en servei i altres que ho aniran fent de manera gradual i progressiva, i que podran aportar fins a tres-cents hectòmetres cúbics d'aigua.

Per tant, l'aposta per la solució de la dessalinització se substancia en la nostra planificació amb l'entrada en servei de tres plantes: la del Llobregat, la de la Tordera 2 i la de Foix, afegides a l'actual planta de la Tordera, actualment en procés d'ampliació de deu a vint hectòmetres cúbics. I que la suma de les tres podran aportar fins a dos-cents hectòmetres cúbics d'aigua de nou recurs en l'horitzó que se situa a mitjans del decenni proper, en funció també de l'evolució de la situació hidrològica, de la demanda i el que prevegi el pla de gestió.

Però perquè això sigui possible, cal també executar la connexió dels centres de producció d'aigua amb els àmbits de demanda: la connexió Font Santa-Trinitat i la connexió de la dessalinitzadora de la Tordera amb la potabilitzadora del Ter.

També, en el cas de la dessalinització, és important tenir en compte altres aspectes com són els tecnològics i els econòmics, que cada vegada fan més viable l'adopció d'aquesta solució. La dessalinització d'aigua de mar ha experimentat una millora tecnològica espectacular a les darreres dècades i encara s'esperen algunes millores per als propers temps. Avui podem dir que la despesa energètica del tractament d'osmosi inversa prevista per a les plantes que tenim en planificació i execució se situa entorn als tres kilowatts per metre cúbic. Paral·lelament, la Generalitat de Catalunya treballa en la planificació de mesures que permetin compensar dins del

propi cicle de l'aigua els increments de consum energètic, tal com ja s'està realitzant en Aigües Ter-Llobregat, que està fent un procés exemplar de sostenibilitat mitjançant el seu pla de mitigació, i l'Agència Catalana de l'Aigua a partir de les auditories energètiques a les 345 depuradores en funcionament.

Recentment, aquesta aposta per un sumatori de solucions com a garantia per reduir l'actual vulnerabilitat de l'abastament urbà a Catalunya ha merescut el suport del Govern de l'Estat, tal com ho reflecteixen les conclusions de l'estudi sobre el presumpte transvasament del Roine, que destaca que les actuacions desenvolupades per l'ACA són més eficients d'acord amb els mandats de la directiva marc de la Unió Europea i que contribuiran a pal·liar el dèficit hídric de les conques internes.

Per raons evidents, cal fer una referència expressa a la planta dessalinitzadora del Llobregat, a la qual hem fet referència avui en part, n'hi farem de nou aquesta tarda a la part de control. Aquesta planta podrà produir fins a seixanta hectòmetres cúbics a l'any, uns 200 milions de litres al dia, prop del 24 per cent del consum de l'àmbit metropolità, i donarà servei a 4 milions i mig d'habitants. La seva posada en marxa, afegida a l'activació progressiva de les dues dessalinitzadores abans esmentades, la del Foix, en el Baix Penedès-Garraf, i la Tordera 2, juntament amb l'ampliació de l'actual de la Tordera, possibilitarà, com ja els deia abans, uns volums de dos-cents hectòmetres cúbics.

Com a conseqüència positiva de la posada en servei de la planta del Llobregat, cal fer notar que proporcionarà una major garantia per a l'abastament, però també n'augmentarà la qualitat i en millorarà el gust, gràcies a la reducció de la salinitat derivada dels problemes d'una conca salina com és la conca del Llobregat. L'entrada en servei d'aquesta instal·lació farà possible, a més, insisteixo en aquesta idea, l'inici de la progressiva recuperació dels cabals del Ter que ara es deriven cap a la xarxa d'Aigües Ter-Llobregat. Ho torno a dir: l'entrada en servei de la dessalinitzadora del Llobregat fa possible l'inici de la progressiva recuperació dels cabals del Ter que ara es deriven cap a la xarxa d'Aigües Ter-Llobregat.

Per finalitzar, vull esmentar altres suports bàsics del model de gestió hídrica complementaris de la dessalinització: la reutilització, que comportarà fins a setanta-

cinc hectòmetres cúbics d'aigua regenerada en l'horitzó 2013; la descontaminació d'aqüífers, 25 hectòmetres cúbics en l'horitzó 2012. Si bé l'aportació d'aigua pot ser molt superior, tal com es va posar de manifest amb la rehabilitació de gairebé tres-cents pous durant la passada i [#] sequera, i que va donar un gran rendiment.

Però els eixos de la política d'aigua de la Generalitat, a banda de la dessalinització, reutilització i la recuperació d'aqüífers, també se centren a consolidar l'estalvi entre els usuaris. Durant la sequera la contenció de la demanda va arribar al 20 per cent i ara es manté entre el 5 i el 6 per cent. I a això caldria sumar-hi l'eficiència de les xarxes. D'aquestes actuacions se'n deriva un estalvi real de pràcticament seixanta hectòmetres cúbics a l'any. Aquesta és una altra bona notícia.

Per tant, dir que les actuacions relatives a dessalinització aporten quantitativament les dues terceres parts del volum total planificat i per aquesta raó no són l'única solució implementada, sinó una de les més importants. En qualsevol cas, totes les mesures i tot el pla a emprendre pretenem fer-ho a través del consens social, el treball conjunt, mantenint viu l'esperit de col·laboració, de transparència i de participació ciutadana.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, honorable conseller. Doncs, suspenem la sessió, que reprendrem aquesta tarda a les quatre.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a les...